

FÖRFÖRD AV VÅREN

Formstarka fikonblad, porlinsvita tulpaner och strålande rudbeckior. Formgivarna Eva och Peter Moritz har "målat" koloniträdgården i Lund med blomster, känsla och lust.

Text LISA ISING Foto PERNILLA BERGDAHL

Den övergivna nyttoträdgården förvandlades till ett blomstrande paradis. Om våren är 37:an en av de vackraste av områdets alla kolonier.

Ljus och skugga spelar över blomstrande mattor: hyacint och tulpan, och myskmadra med vita blommor.

Formgivarduon Eva & Peter Moritz på dagligt besök i sin koloni, vardagslivet lämnas hemma.

Nedan: Djupröda, nästan svarta tulpaner matchas flott med klockhyacinter i blått och vitt. I bakgrunden vita tulpaner.

»Vi går på känsla och lust...
och egentligen kan vi inte så
mycket om trädgård«

Ögonen jublar. Färg och grönska! Efter den kalla och grå vintern är det en fröjd att komma till 37:an på Haga. Det är nästan som om någon har målat med blommorna.

Om våren är formgivarna Eva och Peter Moritz täppa bland de allra vackraste i koloniområdet i Lund. Under blommande fruktträd böljar mattor i hyacintblått, vita narcisser och tulpaner i alla färger. Med stor konstnärlig känsla har de skapat en koloni, dynamiskt fri och formad på samma gång.

– Vi går på känsla och lust. Det är en ständig process. Något annat mål har vi inte haft och egentligen kan vi inte så mycket om trädgård, förklarar Eva och Peter när de tar emot en vacker vårkväll.

Till yrket är de produktformgivare åt varumärken som Iittala, Sagaform, Ikea med flera. Eva formger i silver, och tillsammans har paret designat både möbler och bruksföremål för köket i många år. Formkänslan märks tydligt i kolonin men här har de kunnat släppa loss på ett annat sätt.

– Som formgivare är man såklart medveten om olika marknader och ström-

ningar i tiden, men här har vi varit helt fria och provat oss fram, säger Eva, och maken fyller i:

– Naturen har sina egna idéer. Allt blir inte som man tänkt, ett spännande samarbete, om man inte är för snabb med att rensa bort och styra och ställa.

Kolonin har förvandlats från nytträdgård till ett blomstrande paradiset, ganska olik de traditionella kolonisternas snörräta rader. När det gamla staketet började bli slitet valde Eva och Peter att inte sätta dit ett nytt. Konstigt tycker många, men varför stänga in sina blommor? Direkt från grusgången leder därför entrén, kantad av äppel- och päronträden som blommar så magnifikt i maj. Under träden har gamla tulpansorter spridit sig.

– Vi köpte av ett gammalt par, Astrid och Rud, som haft kolonin ända sedan 30-talet när området byggdes. De fina lökväxterna och träden har vi arvt efter dem, förklarar Eva.

Även de fantastiska blå klockhyacinterna och narcisserna är ett arv från de gamla ägarna. Numera har de kompletterats med myskmadrans vita flor och en vindlande stensatt gång.

Knoppande äppelblom och olika tulpansorter möts i den friska grönskan runt kaffebordet.

Ovan: Från de förra ägarna, Astrid och Rud, kommer de gamla tulpansorterna i alla färger.

T h: Vålförtjänt paus i hängmattan - under ett tak av blommande trädkronor.

»Detta är ett low-budget-projekt«

När familjen Moritz tog över för femton år sedan hade täppan inte blivit skött på ett tag. Den traditionella trädgården med grönsaksland var rätt förfallen - och det var just det lummiga och vilda som Eva och Peter fastnade för. De båda barnen var i förskoleåldern och de fick både trädkojor och barnodlingar. Numera blir det mer perenner och ögonfröjd, men förvandlingen har vuxit fram organiskt, undan för undan.

- Detta är ett lowbudget-projekt som har fått ta tid. Plantor byter plats. Något får man. Annat misslyckas. Sorterna vi tycker om förökar vi långsamt genom att samla in fröer på hösten och sensommaren.

Bland favoriterna finns formstarka sorter som fikon med den karaktäristiska bladformen. Likaså storrams med sin jämna pärlrad av blommor, och rudbeckior med tydlig strålkran.

- Vi fascineras av naturens former, men direkt inspiration till formgivning- en hämtar vi inte från koloniträdgården, säger Eva, men rättas av sin man.

Faktiskt har det hänt att blad har

Nedan: Årets första rabarberstjälkar får följa med hem på cykeln efter en dag på 37:an.

»Det är en sådan sprängkraft när allt slår ut. Full on! Det vill vi inte vara utan.«

lånat form till några skedar, både ginkgoträdet och magnolian har inspirerat.

- **Det är skönt att vara i stunden. I rörelse. Man känner med kroppen, säger Eva som även är engagerad i idrott och hälsa jämte formgivningen.**

Kolonistugan är liten, ja rentav oansenlig. Familjen har aldrig bott i den, utan kommer hellre på gästvisit över dagen. När de flyttade in fanns gasolspisen och oljelamporna kvar och under en lucka i köksgolvet väntade groddad potatis. Enkelheten består och de har fortfarande inte dragit in någon el. Möbleringen är minimal, av föremål finns här bara några få: en stege, några korgar, vattenkannorna. Ett par stolar och det lilla bordet med grön vaxduk åker ut när de kommer på besök.

- Detta är inte vårt hem och det

känns bra att vila från vardagen. Vi har så lite som möjligt.

Däremot tar de med sig en bit av kolonin, varje gång de cyklar hem till lägenheten i centrala Lund igen. Ofta något litet: en enda tulpan, en kvist, alltid några blad salvia.

- Det förlänger stunden, känslan, men vi tar förstås även hand om allt ätbart som marken ger: frukt och bär, hasselnötter och så har vi ett valnötsträd som ger rikliga skördar. Det är en lyx, säger Peter.

Ändå har de ofta tvekat om de ska behålla 37:an på Haga. Tiden är knapp och det finns ju så mycket annat...

- Vi diskuterar, men varje vår blir vi förförda på nytt. Det är en sådan sprängkraft när allt slår ut. Full on! Det vill vi inte vara utan. Trots allt. ■

Ovan: Den stensatta gången vindlar elegant förbi päronträdet med den blå hyacintängen.

T v: Vackraste tulpanen av alla är den lilla gula med röd kant, så tunn och skir - nästan som glas.